

Ujec

Magdaléna Dobošová vlastní cukráreň. Volá sa U Magdy, a hoci je na vyblednutej tabuli nad vstupnými dverami čitateľné len „agdy“, všetci ju volajú U Magdy. Každý, kto do U Magdy príde, totiž cukráreň už dávno pozná a pozná aj samotnú Magdu. Poväčšine až príliš dobre. V tak malej obci ako sú Veterníkovce, kde nie je ani priama cesta do vedľajšej dediny, pozná každý každého, a teda aj Magda, rodená Veterníčanka, dôverne pozná všetkých svojich zákazníkov. Teda, triezvych by ich možno už nespoznala. To si však vďaka nadštandardne kladnému vzťahu Veterníkovčanov k alkoholu zrejme nikdy neoverí.

Magda bola, pochopiteľne, mimoriadne prekvapená, keď pred jej cukrárňou zaparkovalo nablýskané biele auto s ŠPZ-kou BL. Zásterou preleštila okno, že či dobre vidí. A keď stále videla to isté, hrkla si z najbližšej fľaše. Bola to jar.

Jarné popoludnie a v ňom, na tunajšie pomery elegantný, ale zároveň veľmi jednoduchý pán - asi tridsaťpäťročný s kurvou. Takou tou americkou, z filmov. Hnedé vlasy v drdole, ofina zvodne spadnutá do očí, dlhočizné nohy a sukňa, ktorá skrýva asi toľko, čo leukoplast.

„Nobry. Čo si náte?“ spýtala sa Magda napriek výnimočnosti tejto situácie obvyklým, nezaujatým tónom.

„Hmm, ja by som si dal zázvorové pivo. Nealkoholické. A tiramisu.“

„Ňah,“ prikývla Magda a nakreslila si do malého notesu palmu.

„A pre slečnu,“ vyzval svoju spoločničku pán.

„Eh, ja si dám martini. Polosuché. A parížsku tortičku.“

„Ešte niečo?“ vláčne sa spýtala Magda a poškriabala sa perom vo vlasoch. Keď ním chcela potom opäť niečo nakresliť na papierik, nepodarilo sa, pretože pero pokryla tenká vrstva bieleho povlaku. Magda znudene prešla späť k pultu a jej šľapky, ktoré sú tak vychodené, že je ich podrážka ako kus handry, vydávali čvachtavý zvuk na celú cukráreň. Teda až do chvíle, keď ho prehlušilo chrčanie chladiaceho boxu. Magda hodila notes na pult a s povzdychom sa oň oprela. Jej prsia boli v ten deň akési prit'ažké, nechcelo sa jej ešte viac než inokedy.

Na tretí pokus priniesla trpezlivej dvojici to, čo má v rámci skladových zásob najbližšie k objednanému, a pritom nenápadne počúvala ich rozhovor alebo si lakovala nechty a srkala kávu zo včera. Okrem iného Magda zachytila v rozhovore niekoľko narážok na sex. Vlastne to boli všetko narážky na sex. Všímavá Veterníčanka však zároveň usúdila, že sa dvojica zrejme veľmi dobre nepozná. Možno majú sex date. Magda o ňom čítala v Báječnej žene. Z úvah ju vyrušil pánov hlas spreď pultu.

„Zaplatím,“ prehodil s úsmevom.

„Ňah,“ prikývla Magda a ťarbavo sa zdvihla z plastovej stoličky. Potom naučtovala cenu na kalkulačke a ospravedlnila sa, že im nemôže dať blok, nedá sa jej na kase stlačiť dvojka. Pán jej nechal sprejitné, a tým si ju naozaj získal.

„Novinienia,“ prejavila vďaka monotónne a zvalila sa späť na stoličku. Vrásokové brucho pokryté svetlými chlčkami jej pritom vykuklo spod flitrovaného trička, doteraz zakasaného v legínach, no neobťažovala sa jeho stiahnutím. Napokon, keď už zostala v cukrárni sama.

Sama bola Magda aj večer. Zjedla väčšinu zvyškov z chladničky a teraz má prst zaborený v čokoládovej pene. Druhú ruku má vulgárne uloženú v rozkroku a počas driemania sa

niekoľkokrát podvedome poškriabe na šuške. Asi sa jej tam robí ekzém. Sníva sa jej o pánovi, ktorý dnes bol v jej cukrárni. Vyzerá to ako obraz z televízie, dokonca je pod jeho hlavou nejaký nápis a číslo, Magda mu však nevenuje zvýšenú pozornosť ani vo sne.

Na ďalší deň je v cukrárni o niečo rušnejšie. Už doobeda sa objavila väčšina štamgastov. No keď podvečer pred U Magdy zaparkuje rovnaké nablýskané auto ako včera, no s inými poznávacími značkami, je Magda v cukrárni už sama. Pán z jej snu je tu znova. To je naozaj zvláštne. Nikto, kto nie je odtiaľto, sa sem nevracia.

„Možno sa sem sťahuje,“ napadlo Magde a potiahla nosom. Upažila ruky a trochu si ponat'ahovala tričko, aby prevetrala mapy potu pod pazuchami.

Pán mal so sebou znova kurvu, no tentokrát inú. Mladú nízku blondínu. Magda ich samozrejme obslúžila a navonok neprejavila žiaden zvýšený záujem. Vlastne ho neprejavila ani vo vnútri, teda minimálne nie od momentu, čo v rádiu pustili jej obľúbenú pieseň. Nevie od koho je, ani ako sa volá, no spieva sa v nej Venejvr, venejvr, ňa lak to pikaču...

Po práci Magda zašla do potravín, včera už z chleba zoškrabúvala pleseň. Kúpila si aj horalku, ktorú si práve trúsi na tričko pred televíziou. Po Flinstonovcoch čaká na televízne noviny a následne sleduje reportáže. Zemetrasenie v Argentíne. Anti-gay propagačné zákony v Rusku. Mačka uviaznutá na strome. Povodeň. Darovanie krvi. Odlesňovanie. Pri posledných reportážach sa už Magda nudí a tak si otvára svoj obľúbený časopis Báječná žena. Má len jedno číslo a prečítala ho už aspoň stokrát, no zakaždým v ňom nájde novú pointu, nový odkaz. V tom z televízie započuje čosi, čo ju zaujme.

„Tridsaťosemročný Ľudovít Diabetik z Bratislavy je obvinený z viacnásobného únosu mladých žien. Ich rodina a polícia po ňom a stratených dámach pátra. Ak spoznáte niektorú zo žien alebo pána Ľudovíta, či máte akúkoľvek vedomosť o mieste jeho výskytu, prosím, kontaktujte políciu na telefónne číslo 112.“ Magda si musí hrknúť z jary, aby sa uistila či dobre vidí. A veru dobre. Pán, ktorý v posledných dňoch chodil do jej cukrárne je Ľudovít Diabetik, únosca žien. Naraz začne Magda uvažovať. Naozaj veľmi intenzívne uvažovať. Matkin strýko na štyri. Toto a pár ďalších slov sa jej ešte stále nepodarilo vyplniť v krížovke v Báječnej žene.

„Strýko mojej matky bol žin. A volal sa Nušan. Ani jenno nesení,“ pomyslela si rozhorčená Magda a pobrala sa do postele.

Ďalší deň bolo vo Veterníkovciach sparno, štamgasti sa zrejme ulakomili na krčmu, jediný konkurenčný podnik v dedine. Majiteľ je však chlap, čo z U Magdy robí v podstate monopol. Magda si dnes výnimočne dala jeden zo zákuskov a premýšľala, kam to mohla dotiahnuť. Mohla mať cukráreň v hlavnom meste. Ameriky. Mohla ju viesť z farebnej futuristickej kancelárie. Lenže ona nie. Skysla v rodnej dedine. Z úvah ju vytrhol zvuk otvárania dverí. Do cukrárne vošiel známy pán s novou kurvou. Ryšavovlasou okuliarnatou supermodelkou.

Slnčné okuliare si nedala dolu ani vo vnútri. Magda si spomenula na včerajšiu reportáž v televíznych novinách. Zbystrela pozornosť. Vystrela sa, prižmúrila oči a povytiahla si legíny. Dnes si naňho posvieti. Mohla by ho nahlásiť polícii. Je to predsa únosca.

Prinajmenšom.

„Čo vám prinesiem?“ spýtala sa a podozriavý pohľad z pána nespustila ani čo by žmurkla. Dvojica si objednala a začala tajomne, s flirtovným podtónom rozoberať dnešnú noc a akési podivné praktiky, všetko veľmi nemravne. Magda bola napätá, úkosom sledovala každý pohyb a stále uvažovala. Čo urobiť? Políciu nezavolať. Veď by sa sem ani nedostali. Ona ho dostane sama. Bez pomoci.

Keď ryšavovlasá kurva odišla na toaletu, pribehla Magda k stolu, poukladala naň zákusky a zostala stáť na mieste. Zhora sa dívala na pána.

„Máte to tu pekné," povedal pán po chvíli napätého ticha.

„Čo robíte s tými kurvami?" spýtala sa Magda dramaticky a neoblomne. Stále si pána premeriavala. Nebála sa. Vie sa brániť. Život vo Veterníkoviach ju zocelil.

„Máte nezvyčajné jantárové oči," povedal pán chrapľavým, no podmanivým hlasom. Magda sa snažila sústrediť. Pán sa ju pokúšal zmiastť. Vedela to. Matkin brat na štyri...

„Ste najúžasnejší kus mäsa...alebo zákusku, aký som kedy videl," zašepkal pán a na tvári mu pohrával neodolateľný zvodný úsmev.

Matkin brat na štyri. Kto by to mohol byť? Vrah? Chlap? Magda si podvedome poškrabala šušku. Ekzém sa zhoršuje.

„Nešli by ste so mnou niekedy na zákusok?" spýtal sa nakoniec pán vábivo.

„Ťah," prikývla Magda a prevetrala si podpazušie.